

بررسی چگونگی بهره‌گیری از زمین در ساختمان‌های بومی بر اساس پارامترهای اقلیمی

(نمونه موردی: روستاهای کندوان، دستکند میمند و بیه پیش)

مهندس زهرا برزگر^{*}، مهندس محمد علی نعمتی^{**}، دکتر محمد رضا بذرگر^{***}

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۱/۰۴/۰۵

تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۱/۰۸/۰۶

چکیده

یکی از دلایل تغییرات اقلیمی و افزایش مصرف انرژی، تأمین آسایش حرارتی در ساختمان‌ها است. از اقدامات اصولی کاهش مصرف انرژی این بخش، اصلاح بدنه ساختمان و تدوین مقررات می‌باشد. ایران کشوری است با اقلیم‌های متفاوت و متنوع، به طوری که دو منطقه هم‌جوار از شرایط آب و هوایی و در نتیجه معماری بومی یکسانی برخوردار نیستند. در این پژوهش با توجه به بررسی نمونه‌های معماری بومی به ضرورت بازبینی و بومی سازی مقررات ساختمانی تأکید شده است. یکی از شاخصه‌های اصلی معماری بومی نحوه برخورد ساختمان با زمین است که در مقاله حاضر نحوه فرورفتن ساختمان در زمین و یا ارتفاع از آن در سه اقلیم معتدل - مرطوب، گرم - خشک و سردکوهستانی کشور بررسی گردید. با مقایسه نمونه‌ها، ارتباط اقلیم هر منطقه با روش‌های مورد نظر تعیین شد. نتیجه‌گیری این بحث در قالب الگوی بومی نحوه استفاده از زمین جهت سرمایش و گرمایش ارائه گردید.

واژه‌های کلیدی

اقلیم و معماری، معماری بومی، بهره‌گیری از زمین، پارامترهای اقلیمی.

* استادیار، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران. (مسئول مکاتبات) Email: zahrabarzegar86@yahoo.com

** پژوهشگر دکتری معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

*** استادیار، گروه شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران.